

عنوان مقاله:

آسیب نگاری کیفی و کمی مصالح موجود در نماهای ذیقورات چغازنبیل و تطبیق با جهات جغرافیایی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

نجمه بستانی - کارشناسی ارشد، مرمت و احیاء بناها و بافتهای تاریخی، سرپرست دفتر فنی و مسئول امور اجرایی پایگاه میراث جهانی چغازنبیل و هفت تپه

خلاصه مقاله:

بخش بزرگی از معماری تاریخی ایران را آثار گلین در بر می گیرد. حفظ و حراست از این آثار که بخش مهمی از فرآیندهای حفاظت و مرمت است، به تبع خود ضرورت مطالعه و بررسی در خصوص آثار گلین را مطرح می نماید. با گذشت سالیان دراز از حفاری های محوطه باستانی چغازنبیل، متأسفانه اغلب بقایای معماری آن در معرض فرسایش قرار گرفته است. با توجه به اقلیم پرباران منطقه، مصالح اصلی مجموعه که عموماً از خشت خام و آجر است، با فرسایش شدیدی مواجه شده و همین موضوع حفاظت از آن را با مشکلات زیادی روبه رو کرده است. انجام فرآیند آسایش شناسی مصالح موجود در نماهای ذیقورات جهت بهبود شرایط حفاظتی و روشهای نگهداری اثر هدف اصلی این پژوهش بوده است. در این پژوهش پس از شناخت همه جانبه ی بنا، به بررسی آسیب های شاخص موجود در دو فاز مطالعات کیفی و کمی پرداخته شده است. در بخش آسیب نگاری، پس از برداشت مصالح نماهای ذیقورات در شش ماهه ی دوم سال، به تحلیل میزان فرسایش مصالح نسبت به عوامل اقلیمی و بررسی موقعیت قرارگیری پرداخته شد. در این تحلیل، مصالح به چهار نوع سالم، نیمه فرسوده، فرسوده و شوره زده دسته بندی شدند. جهت بررسی دلایل ایجاد میزان شوره در نماهای مختلف، از دو پارامتر میزان تشعشع رسیده از خورشید و میزان تبخیر و تعرق سطح برگرفته شده است. درصد آجرهای شوره دار در خصوص نماهای چهارگانه اختلافاتی را با هم نشان داد که ناشی از شرایط متفاوتی از عوامل محیطی به ویژه دما و رطوبت در این جبهه ها بوده است..

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، حفاظت، مرمت، آثار گلین، ذیقورات چغازنبیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1119199>

